

SUBSCRIPCIÓ
Barcelona. Una pesseta al mes
Espanya. 450 pessetes al trimestre
Extranger. 900 id. id.
Pugant per any, una pesseta de rebalta

EL POBLE: CATALA

DIRECTOR-GERENT
PERE OOROMINAS
REDACCIÓ I ADMINISTRACIÓ
RAMBLA DE LES FLORS, 14, PRAL.
DEPREMIAT
DARRER FORTUNY, NÚM. 2, TERS
TELÈFONS
Redacció, 723 - Impremia, 2.298

ANY VIII NÚM. 2.201

BARCELONA, DISSABTE, 17 JUNY DE 1911

UN NÚMERO, 5 CENTIMS

SOCIETAT ANONIMA "EL TIBIDABO"

TARIFES D'ABONAMENTS REFORMADA QUE REGIRÀ EN EL FERROCARRIL FÚNICULAR DEL TIBIDABO I TRAMVIA DE VALLVIDRERA

Ferrocarril Funicular del Tibidabo
100 passatges, pujada i baixada, classe general, Ptes. 70.— 50 id. id., Ptes. 37'50.— 25 id. id., Ptes. 20.— 100 passatges, pujada i baixada, classe de luxe, Ptes. 85.— 50 id. id., Ptes. 45.— 25 id. id., Ptes. 25.—

Tramvia de Vallvidrera
100 passatges, anada i tornada, Ptes. 70.— 50 id. id., Ptes. 37'50.— 25 id. id., Ptes. 20.—
La tarifa s'ha reformat concedint, als que prenguin abonaments de 100 passatges, el dret de adquirir, sense alterar el preu en un quèdram únic o en dos de 50 passatges, o en quatre de 25 passatges, els 50 passatges poden també adquirir-se en dos quèdrams de 25 passatges.
El abonament són transmissibles i poden utilitzar-se per qualsevol nombre de persones; però els seus alons sols poden ser tallats pels empleats de les línies.
Els passatges d'abonament del ferrocarril funicular poden utilitzar-se també en el tramvia de Vallvidrera, des de la Placa de l'Estació inferior fins la Placa de Vallvidrera i viceversa, a bé des de la Placa de l'Avinguda a l'Alced Pavillón i viceversa.
Els abonaments són vàlids per dos anys.
Se concedeixen rebuixos importants als Colegis, Associacions i grups d'excursionistes que passen de dos.

Sitges LA NISSA D'ESpanya Hotel Subur
Hermós clima per hivern
Immobillable per estiu

Dr. M. CAMPS VIES URINÀRIES I MALALTIES SECRETES. — S'APLICA EL 606. De 11 a 1 y de 3 a 5. Econòmica, de 7 a 9 nit. FUSTERIA, 2 Y 4, 1ER

Bàsculas-Caixaes Pibernat pera Cabals
Avinyó, 8-10

El Dr. GALLEGO Especialista en Vies urinàries, de retorn de les clíniques de Berlín i París, ha tornat a encarregar-se de la seva visita. Comte Assalt, 18. De onze a una y de tres a nou.

DR. SOLER Clínica. Venéreo, Sífilis, aplicació del 606. Rambla del Centre, núm. 25. D'onze a una y de quatre a nou.

EL NACIONALISME CATALA

Les possibilitats i les condicions del seu triomf

AN EN GABRIEL ALOMAR

Un recent article d'aquest fraternal amic i company, el Sr. Gabriel Alomar, vist des de fora, me dona ocasió de tractar un dels aspectes més interessants de la qüestió de les nacionalitats. Quines esperances de triomf tenen avui els moviments nacionalistes? Heus aquí l'aspecte de la qüestió al qual me vull referir.

Lluny de Catalunya, a la vila de Madrid, en aquell ambient tan dissemblant del nostre que un català s'hi sent espiritualment estranger, l'Alomar ha pensat en les possibilitats de triomf del catalanisme. Y, d'allà estant, el nostre moviment li ha aparegut com un platonisme immens. «El catalanisme és més d'intenció que d'extensió» — diu — Té una gran força interna o d'entusiasme; però el nombre i l'extensió ens manquen. Espanya se forma d'un desequilibri monstruós entre terres castellanes i catalanes, y la balansa tomba del costat castellà per la força de 14 provincies ben «provincianes» contra el petit bloc de Catalunya.

Me permetrà el meu il·lustre amic que'm declari disconforme amb les seves precedents afirmacions? Jo no crec que'l catalanisme sigui un moviment intens. Jo no crec que la seva feblesa li vingui de l'inferioritat numèrica y territorial de Catalunya davant del restant d'Espanya; en aquest punt, quasi tots els nacionalistes europeus estan en pitjors condicions que'l català. Contra els quatre milions i mig d'irlandesos, hi ha els quaranta milions de la Gran Bretanya; contra els cinc milions de polonesos de la Polònia prussiana i el milió i mig d'alsacians-lorenesos, els setanta milions d'alemanys; contra els tres milions de finlandesos, els cent y tants milions de russos; contra els 700 mil italians de l'Austria-Hongria, els quaranta milions d'habitants d'aquell imperi. Si la Catalunya de les quatre provincies del vell Principat representa la setena part d'Espanya, no representa la Finlandia més que la 53ava part de Rússia. Aquesta proporció de «dany» té un molt relatiu valor.

No està, al meu entendre, en la manca d'extensió, sinó tot just en la manca d'intensitat, la feblesa del catalanisme. El sentiment nacional no ha posat encara arrels gaire fonsades en el terra de la patria, ni possem aquí aquells «gran força interna o d'entusiasme» que l'Alomar ens parla. Perquè no la possem, els estats passionalistes que ens han sorpres de vegades, s'esvaeixen depressa y deixen una llarga estela de decepció. Per això els no inèntils més aparentment formidables, com el regionalista de 1901, com el solidari de 1906, s'ensorren avui amb lamentable estrèpit. Per això no's sospita aquella lluita tossuda, seguida, abnegada, incansable, heroica, que en altres pèlors velem.

Els ulls de l'Alomar, enlluernats per les visions de la pròpia imaginació exuberant, han descobert a Catalunya aquesta força que segurament tindrem, però que no tenim, en la qual està el secret de la victòria. Aquesta força és, estudiant els moviments nacionalistes contemporanis, jo he sentit encendrar dintre me la flama de l'entusiasme y de l'administració davant del formidable heroisme d'aquells místics polonesos que pelen l'Hisèndia, la sang, la vida, els afectes més íntims, al servei de la lluita causal y que per damunt dels més cruels infortunis, dels més punyents dolors, han ressonat el llur cant d'esperança.

Polònia no està encara perduda...

Jo m'he emocionat davant l'esperit de combat y de sacrifici d'aquells admirables irlandesos italians, que no arriben de bon tro, a un milió, escampats molt d'ells en aquests agrupaments p-r entre comarques hostils y que han creat l'esplèndida «Lega Na-

zional», la qual omple d'escoles y de biblioteques italianes les terres irredempibles de Trieste y el Trentin. Jo he experimentat l'emoió del miracle davant l'obra colossals de la Lliga Gallega d'Irlanda, que ha produït en la primera dècada d'aquest segle un esperansador renixement en l'illa dolorosa y que està resuscitant l'idioma nacional, l'antiquíssim «cel», parlat pocs anys enrera per una vintena part no més dels irlandesos, pels mestres pescadors de la costa occidental. He vist que en els moviments nacionals els patriotes no playen sacrificis de cap mena; que tot lo que amb llurs diners, amb llur audàcia y amb llur esforç pot esser fet, ho fan decidits, el cor content y el front al·livi. Y després he comparat, y la comparació m'ha tristit. El nacionalisme català, lluit per avui, no podria resistir la més lleu de les persecucions sofertes pels irlandesos, pels polonesos, pels irlandesos; el nacionalisme català no pot atendre amb la llarguesa privada les necessitats de les lluites modernes, les despeses d'una fecunda obra social. Fa pena el dirho, mes s'ha de dir: per la nostra gent, en general, l'amor a la patria y a la seva llibertat se sosté amb dues condicions: que no costi diners y que no costi disgustos. Y això succeeix precisament perquè no es encara prou pregon, prou intens, el sentiment nacional. Veig, doncs, el problema a l'inversa de com el veu l'Alomar. Sense ser partidari de la resolució del nostre moviment, sense voler que's repregui el monòleg que ell vol convertir en diàleg amb la selecció castellana, jo sostinc, amb convicció fortíssima, la necessitat d'empendre urgentment a Catalunya una gran obra de conciliació nacional, d'enfortiment y desplaçament de les energies pròpies. Car un arbre poc arrelat no pot estendre gaire'l seu brançatge.

Y no's vegi en tot quant he dit gens ni gots de pessimisme. La coneixença de la política europea m'ha donat plena confiança en l'avenir de les causes nacionals. Mai han tingut aquestes tan segura y tan propera com ara la victòria. Mai han sigut tan vius, tan forts, tan imponents els moviments nacionalistes. Noves esperances, esplèndides esperances han nascut per ells. Els partits d'avui y de demà, les esquerres radicals y socialistes, premen a tot arreu pel llur compte la defensa y l'establiment de les autonomies nacionals. Aquest és el cas del Regne Unit, d'Alemanya, de Rússia, d'Austria-Hongria, amb l'excepció — trista excepció! — d'Espanya. Ni els polítics ni els intel·lectuals espanyols se n'han adonat d'aquesta general fenomen. Ni els intel·lectuals, amic Alomar! Y és que, com digné en Joaquim Costa, és característica de l'intel·lectual espanyol, idealment considerat, és la següent: sab escrivir, però no sab llegir. O lo que para el cas és igual: no lleigim, no més se preocupa d'escrivir o de fer escrivir als altres. No han arribat a Madrid aquelles paraules que en Jean Jaurès escrivia a l'Hu-manité no fa gaire: «A mesura que la democràcia y el proletariat avensaran a Europa, y especialment a Alemanya, a Anglaterra y a França, el règim que pesa sobre'ls venuts a Irlanda, a Alsàcia-Lorena, a Polònia, devindrà més liberal». Als catalanes madrilenys encara creuen que l'unitarisme és la més moderna fórmula política, el més poderós instrument de cultura. Se pensen estar en possessió de l'última paraula, y no tenen més que la penúltima. Hi ha, certament, excepcions, força més altes en glòria que en nombre. Que aquesta situació canviaria? És possible. Però, mentre no, no podríem aquí posar-nos a la feina primordialment necessària d'enfortir, d'intensificar el sentiment nacional del nostre poble?

A. ROVIRA Y VIRGILI

ECOS

QUAN la professó del Corpus acaba de passar, un se pregunta si realment tot allò és un seguit estètic. Declarar sense cap inconvenient que'ls grans espectacles visuals tan sols els ofereixen la religió y l'exèrcit. L'indumentaria moderna posa en tots els altres la monotonia del seu gris-fosc. Però una vegada això confessat, ont trobar els valors estètics d'una professó com la d'abans d'ahir que comença amb uns gegants Ro-gats y acaba amb un parell de municipals? Ben examinats ne trobem tres de valors. L'adolescent Pepet Durán—diem Pepet Durán—el senyor Albó y el beneficiat de la parroquia del Pi. Però en Pepet Durán, el senyor Albó y el beneficiat del Pi, repetits trescentes vegades, constitueixen un espectacle de bellesa? No és que duptem de la del senyor Albó, ni la dels seus acompanyants, però un aplec així, en doble filera y amb una candela a la mà, ens sembla, que no és el seguit de la reina de Sava, certament.

Les festes religioses públiques van perdent el seu prestigi. El congregant amb escapul-lari y ciri es lleig, el capellà és lleig, els senyors de frac plens de confet y ginesta sembla que surtin d'un ball y els penons y banderes que hi figuren convenen menos que les banderes que presencien en el Lyon d'Or les nostres divagacions. L'èglesia ha perdut el sentit decoratiu. Decididament el senyor bisbe, deuria encarregar als populars senyors Moragas y Alarma, la direcció y ornamet de la vinenta professó de Corpus.

EL senyor Rubió y Lluch ha dirigit an en Moliné y Brasés, recopilador de «Les cent millors poesies catalanes, publicades per l'Antoni López la següent carta, justa y laudatoria:

«Institut d'Estudis Catalans
Senyor don Ernest Moliné y Brasés.
Distingit amic: en nom de l'Institut li agraïxo molt de debó l'hermós exemplar de «Les cent millors poesies de la llengua catalana» que s'acaba de publicar baix la direcció de vosté.

Al mateix temps li comunico també la nostra més sincera felicitació per l'acert amb que ha complert el seu comés, tan ple de dificultats, y pel delicat sentit històric lingüístic de que ha donat proves en aquest recull. Ha prestat un gran servei a la nostra literatura que tots hem d'agrair.

Repetint-li les gracies en nom de l'Institut, m'afereixo de vosté a. s. y amic,

A. Rubió y Lluch»

EL dia 24, a la tarda, arribarà la banda d'enginyers militars de Monipeller. Ve a donar dos concerts en el Palau de Belles Arts. La colonia francesa li prepara una rebuda triomfal.

Del 24 al 29, es esperada també la banda municipal de Madrid. Duen que és una bona banda, amb instrumental modern, y composta de vintanta dos professors. Segurament que donarà un concert a l'Orféo Català.

UNA notícia que segurament serà molt comentada entre periodistes y escriptors. El senyor E. Baile, està posant en pura y fluida prosa castellana la novel·la «Sota Montjuich», del Juli Vallmitjana. Serà un present curiós el que farà a les lleïtes castellanes y catalanes, la compenetració d'aquests dos notables literats.

L'Adrià Gual, després de donar a Madrid, unes conferències teatrals, creiem que en el teatre de la Princesa, anirà a Italia a donarne d'altres, invitat per alguns artistes de Florencia.

No hi ha que oblidar que'l drama llen Gual «Misteri de dolor», ha obtingut a Italia un gros èxit. Posarà, doncs, en Gual al costat de la seva fama de dramaturg, el seu bon gust de conferenciant erudit y valentós.

CENTRE DE L'U. F. N. R. DEL DISTRICTE II. — Avui, dissapte, a les deu de la vetlla, se donarà en el local social (Baix de Sant Pere, número 38, principal), la segona conferència del nou cicle organitzat per la Secció autonoma de E. P. y E. Anirà a càrrec de

DON JOSEF LABRANA
qui disertarà sobre'l tema:

LA PAPISSA JOANA

Notes polítiques

La conferència d'aquesta nit
Avui a cal Gaig, barri de la Sagrera, s'hi comença una nova serie de conferències, que organitzades per la Joventut Federal Nacionalista Republicana, han de produir un efecte saludable en la propagació de la cultura política.

L'Oriol Martorell hi parlarà de l'obra funesta dels partits monàrquics y dels ideals de la joia democràcia. Se tracta d'un estudi positivista, en que la crítica no se limitarà a la presentació de fets observats en el nostre país sinó que s'estendrà a lo ocorregut en la darrera renaixença italiana. (No li faltará públic p-r en Martorell per més que's tracti d'un barri aont hi ha poca densitat de població. Alguns amics nostres de Barcelona y de Sant Andreu pensen assistir-hi. L'acte començarà a les deu de la nit.

El projecte sobre dipòsits francs

(Conferència telefònica)

El projecte llegit en el Congrés pel ministre d'Hisenda sobre dipòsits francs, diu així: Article primer. El Govern podrà concedir l'establiment de dipòsits francs als ports que estimi convenient, sempre que tinguin Duana de primera classe.

Article segon. La concessió del dipòsit franc se farà a la Junta d'Obres del Port, la qual tindrà el dret de prelación para obtenerlo, o a les Societats o companyies espanyoles que ofereixin les garanties que'ls reglaments determinen.

Article tercer. Serán condicions necessaries para fer la concessió, que a la sollicitud d'una petició de dipòsit franc l'acompanyin:

Primer. Els plànols y la descripció del dipòsit, indicant la situació en el port respectiu.

Segon. Una relació de les operacions que en el mateix se proposin fer els peticionaris y les tarifes de cada una d'elles.

Tercer. L'obligació de reintegrar a l'Hisenda dels gastos que ocasionin l'intervenció y vigilancia del dipòsit.

Quart. A fi de que en el plas de 30 dies, a comptar desde el de dita publicació, puguin alegar, tant les corporacions oficials com les particulars a les quals afecti la concessió, les raons que estimin pertinents en pro o en contra de lo sollicitat.

Article quart. Podrán introduir-se en el dipòsit franc totes les mercaderies l'importació de les quals a Espanya no estigui prohibida o limitada per lleis especials y totes les nacionals qual exportació estigui permesa.

Aquestes darreres mercaderies, a l'entrar en el dipòsit franc, perden la seva nacionalitat com si s'haguessin enviat a l'extranger.

Article quint. Les mercaderies introduïdes en el dipòsit no podran permantixer més de quatre anys.

Comptat aquest plas serà necessari que s'exportin a l'extranger o que se destinin al consum a Espanya.

Article sisè. Dintre del dipòsit franc se permetran, baix la vigilancia de l'administració, les operacions següents:

Primera. Cambi d'envas de les mercaderies.

Segona. Divisió de les mateixes para preparar classes comercials.

Tercera. Barreja d'unes amb altres amb idèntic fi.

Quarta. Escollament y torradura del cafè y cacao.

Quinta. Estesa de pells.

Sisena. Serrat y trituració de les fustes.

Setena. Rentat de les llanes.

Vuitena. Extracció d'oli.

Novena. Totes les operacions que augmentin el valor dels genres dipositats sense variar essencialment la naturalesa dels mateixos.

El Govern podrà ampliar les concessions a que's refereix el paràgraf anterior a les operacions de transformació de mercaderies que convingui, sempre que, publicada la petició en la «Gaceta», de Madrid, y en el «Boletín Oficial» de la respectiva provincia, no formulin cap reclamació dintre del plas de l'indicada publicació.

Article setè. Queda terminantment prohibit que's realizin en els dipòsits francs les operacions següents:

Primera. Barreja d'oli d'oliva amb el vegetal.

Segona. Incorporar sucres estrangers o sacarina, o els seus anàlegs, a les substancies alimenticies.

Tercera. Preparar aiguardents compostos y licors y encapsar vins amb alcools estrangers, y

Quarta. Barreja vi especial amb vi estranger que no s'hagi obtingut amb raïms frescos sense preparar o estiguin alcoholitzats.

Article vuitè. Les mercaderies, tant nacionals com estrangeres que entrin en els dipòsits francs, queden exemptes dels drets de transport y arbitri d'obres de port en aquelles en que aquests darrers se perceixin.

Les mercaderies estrangeres que se reexportin dels dipòsits francs queden també exemptes de drets d'impostos y arbitris.

Les mercaderies nacionals que s'exportin a l'extranger desde'ls dipòsits francs pagaran l'impost de transport y obres de port que haguessin hagut de pagar a l'importació, si haguessin fet directament la seva entrada en el dipòsit franc.

També deurà exigir-se el dret d'exportació a les mercaderies que estiguin subjectes a ell.

Article novè. Les mercaderies procedents dels dipòsits francs que's declari per al consum, deurán pagar els drets d'importació, transport y demés gravàmens, com si vinguessin directament de l'extranger, y sotmetres a les regles que senyalen l'Aranxel y les ordenances de duana.

Article desé. L'Estat no garantirà l'establiment ni l'existència dels dipòsits francs.

Mentres existeixin les mercaderies en els amagatzems estaran baix la salvaguarda de la llei y mai seran objecte de represalies, ni siquera en el cas de guerra amb els països dels quals siguin naturals els seus propietaris, remitent o consignatarios.

Article onze. Les societats y companyies concessionaries dels dipòsits francs reintegraran a l'Estat l'import dels gastos que ocasioni l'intervenció o vigilancia de dits establiments, qual import y forma de pagament se marcaran al fer les respectives concessions.

Article dotzé. El ministre d'Hisenda dictarà els reglaments necessaris para'l compliment d'aquesta llei.

LA CONDUCTA MISTERIOSA DEN LERROUX

Donant l'espèll a lo que han anomenat els radicals setmana gloriosa del juliol, en Lerroux vol posar pont de plata a les tropes que embarquen y embarcaran cap al Marroc. Aleshores, dotzenes de moris caigueren pera oposar-se a la guerra. Ara, en Lerroux, troba que la guerra és inevitable y aplica a la seva política el vell deixeu fer, deixa marxar les coses. Així li fa perdre popularitat, però en Lerroux no es home que's deixi perdre popularitat sense guanyar alguna altra cosa.

«La Palabra Libre», de Madrid, periòdic republicà, comenta altres aspectes, també misteriosos, de la conducta den Lerroux. Aquest, a Sevilla, va dir que volia fora base d'una vasta organització que ha de estendre's lo largo de la frontera portuguesa. Així respon «La Palabra Libre»:

«Si no estuviéssim en el secret, si el Govern no estuviés també en el secret, seria cosa de interpel·lar al senyor Lerroux per esta imprudència que representa el habitar de organitzacions republicanes a lo largo de la frontera de una nació cuyo Gobierno «cuena aún (pese a todas las apariencias diplomáticas) con la animadversión del nuestro.

Creíamnos en la realitat de esa organización si fuera hecha con el propósito de no dejar entrar la República, en el caso de que pretendieran importarla de allá, y damos como fundamento de ello el hecho de que tan Sevilla, allí donde piensa el señor Lerroux establecer la base de esa organización, haya sido subvencionada la Casa del Pueblo lerrouxista por un Ayuntamiento en el que el señor Rodríguez de la Borbolla tiene una mayoría que está incondicionalmente a sus órdenes, y ya saben los que conocen bien al gran caique sevillano, lo caro que se hace pagar esta clase de favores.

Además, ¿qué extraordinario interés es el que obliga, nada menos que a un jefe de partido como el señor Lerroux, a pedir en las Cortes la reposición de un oficial de la Guardia civil, tan combatida por él, y que después de ser expulsado de ella estuvo desempeñando el cargo de jefe de la policía secreta del destronado rey don Manuel, dificultando desde su puesto la acción de los republicanos portugueses?

Serán quizá secretos de esa alta política en que anda metido el señor Lerroux, y por esta razón, ni él puede explicarlos ni nadie acierta a comprenderlos.

Aquí estan els fets innegables: En Lerroux no permet als seus atacats fortament la guerra africana.

La Casa del Poble de Sevilla, la punt de morir per deutes, es subvencionada pel Municipi monàrquic.

En Lerroux, a les Cortes, defensa a un exoficial de la guardia civil expulsat del cos y que fou fins al destronament, de la policia secreta del rei Manuel de Portugal.

Sort que aquí tots ens coneixem y que tothom sab de qui se tracta. Perquè nosaltres podem assegurar que de menjar no's falta normals no és gaire de desitjar, no per això ens manca'l coratge, ans al contrari, està disposada la classe obrera terrassenca y que si bé la situació com en tots els temps a majors sacrificis encara fins a vèncer, com és indubtable que vencerà.—La Comissió de vaga.

Terrassa, 15 juny de 1911

ASSOCIACIÓ REPUBLICANA AUTONOMISTA DE LA SAGRERA. — Aquest vespre, a les deu, el president de la Joventut Federal Nacionalista Republicana

Don Oriol Martorell
donarà en aquesta entitat una conferència sobre'l següent interessant tema:

L'obra funesta dels partits monàrquics y els ideals de la joia Democràcia.

S'invita als socis de la Joventut a acompanyar a son president, a qual efecte se reuniran a un quart de deu, al C. N. R. del carrer de Pelai.

Lo del Marroc

QUI EMPENY?

D'un article publicat a l'A B C pel senyor Josep Joan Cadena's talem els següents paràgrafs:

«Además, el cronista ha tenido ocasión de escuchar recientemente algunas angustias palabras, tan atinadas, tan justas, tan llenas de buen sentido, que a un tiempo mismo le convencieron, no sólo de que nuestra locación en Marruecos debía de ser la que es, sino de que por encima de las conclusiones de nuestra política existe una orientación definida, un vasto plan largamente meditado, una voluntad enérgica y una confianza absoluta en la grandeza de los futuros destinos de la patria española...»

«Estas palabras angustias—que cuando la discreción no me vedara publicarlas vedaríamos el temor de no acortar a reproducirlas con toda exactitud—hubiera yo deseado que las oyese España entera; porque en los momentos en que nos vamos dejando invadir por el pesimismo ambiente es consolador ver la firmeza de la mano que nos rige y escuchar una palabra cabiente reveladora de entusiasmos sinceros y en la que palpita la fe en un porvenir de prosperidad radiante.»

TOTS NO

Ha escrit «El Liberal» de Madrid [que de cualquier modo, es indispensable que en la crítica hora actual nos pongamos todos al lado del Gobierno.]

Y «El Mercurio Valenciano», diari republicà, contesta oportunament:

«Todos no. Se pondrán al lado del Gobierno los ministeriales y los ministerialistas. Los verdaderos republicanos no; los verdaderos republicanos se pondrán al lado de los intereses de la patria, que son hoy los mismos que en 1909 comprometió gravemente la Maura, y que ahora están amenazados por la política del señor Canalejas, que es igual que la de Maura.

«Por qué ha de prestarse al señor Canalejas el apoyo que se negó al señor Maura tratándose de la misma política?

«Lo de Larache es mucho peor que lo de Melilla y puede tener consecuencias mucho más graves.

«Por encima de la política de odios personales y de pasiones mezquinas están la política de ideas y los intereses y el porvenir de la patria.

«Si se combatió a Maura por lo de Melilla, debe combatirse a Canalejas, que continúa la misma política.

«En la verdadera democracia no hay más que un mismo peso y una misma medida para todos.

«Apercibida la opinión de estos cambios de actitud, que nada justifica, debe estar alerta para no dejarse sorprender ni extraviar.»

LA VAGA DE TERRASSA

«Senyor Director d'EL POBLE CATALA
Molt senyor nostre: Li preguem l'inscripció de les següents línies avensant-li les merces.

Un any ha transcorregut d'ensà que'l Sindicat de l'Art Fabril va declarar la vaga contra la burguesia d'aquesta localitat per no voler pendre en consideració nostra demanda.

El convenciment de que estem posseïts y el sacrifici que ens hem imposat són lo suficient para demostrar que farem cara a la burguesia en tots els terrenys, usi les armes que vulgui per innobles y antihumanes que siguin com la de que s'ha servit siatimes per la fam.

Els perjudicats que estem sofrint per no volguer atendre a nostra demanda son enormes, y per això els directors burgueses se apressen en volguer destruir l'indestructible força obrera, abans de que molts industrials que no estan conformes amb aquesta situació se llurin d'ells y solucionin el conflicte per compte propi.

Sapiguen, doncs, aquests mals pastors protegits y amparats pel senyor governador, representant del democràtic senyor Canalejas, que cap de les flexes que'ns han llenat ens fa total y que farem cara a tot, puig el «lock-out» davant de l'olla comuna» ha fracassat.

Que les seves armes són innobles, ho prova el fet de que sabent que'ls obrers de Sabadell tenien presentada als seus patrons una demanda que finalia' dia 15, una comissió de burgesos de Terrassa, va anar a entrevistar-se amb els patrons de Sabadell pera que no atenguessin als seus obrers a fi d'entretenir nostre triomf. Però estem segurs que'ls patrons de Sabadell se recordaran de la lluita passada y de que a un poble capacitat sols se'l convens concedint-li millores y no amb la força bruta.

Ja varem fer públic que'ls drapaires tenien el propòsit de reanudar el treball a les cases lligades, fent ells d'esquirols, però veure la burguesia que davant la convicció dels vaguistes y havia de resollar la maniobra un fracàs y va rebutjar tan baix oferiment.

Els burgesos, en vista de que'l «lock-out» no'ls ha donat l'efecte que desitjaven, ara comencen a córrer cercant esquirols.

Un tal Guic y son esmerder, recorregueren alguns pobles para reclutar esquirols, per lo que donem la veu d'aleria pera que cap treballador se deixi enganyar per aiqueixos traidors de la classe obrera.

També volem evidenciar la mala fe amb que procedeixen tant els burgesos com els seus servidors, puig acabem de llegir en una correspondència dirigida a «La Vanguardia» per l'insignificant «Euse», que ja comença a haver-hi descontent entre els treballadors y que, segons ell, «son molts els que desiguen tornar al treball per la situació aladada en que's troben».

Sort que aquí tots ens coneixem y que tothom sab de qui se tracta. Perquè nosaltres podem assegurar que de menjar no's falta normals no és gaire de desitjar, no per això ens manca'l coratge, ans al contrari, està disposada la classe obrera terrassenca y que si bé la situació com en tots els temps a majors sacrificis encara fins a vèncer, com és indubtable que vencerà.—La Comissió de vaga.

Terrassa, 15 juny de 1911

JUSTICIA LERROUXISTA

Heus aquí els fets. En Josep Espinal té en arrendament un kiosc para la venda de diaris a la plassa den Valentí Mirall. Un senyor Altamira que ha pres des del kiosc, fa an el seu possessor d'una manera més o menys oberta tot el mal que pot. Esdevé un dia que'l fill de l'Altamira llença una pedra amb tanta trassa que toca en un ull a una filla de l'Espinal. El metge que l'auxilia dona part del fet. Se segueixen diligències judicials y se cita a l'Espinal a judici. L'Espinal, acompanyat de l'arcalde de barri y d'un testimoni, compareix al jutjat abans de l'hora del sonyament. Amb resignació espera una llarga estona en l'avançada del Tribunal. Quan a la fi, demana com es que havent passat l'hora pera la qual se'l citava, encara no se l'ha citat, se li respon que ha fet tard y que'l judici, naturalment, ja s'ha realitzat.

Ja es ben rar això de que estant abans de l'hora se pugui fer tard. L'encarregat d'anar citant als citats serà una mica desmemorat y haurà estat un disculp seu. Més rar y insolent és encara el resultat d'aquest judici. Se celebrava per les lesions fetes a la filla de l'Espinal; l'Espinal, per tant, sembla que es el qui va a demanarhi justícia, doncs l'Espinal surt condemnat a cinc dies d'arrest y al pago de la mediat de les costes; tot això, segons diuen, per dues botades que donà en el fill de l'Altamira, que for a la seva filla. El fill de l'Altamira surt sense càstig, sense cap penalitat.

Casos d'aquesta mena, poden no tenir cap justificació, però sempre solen tenir circumstancies que d'aprop o de lluny els expliquen. En aquesta ocasió, la circumstancia d'esser protegit y acorrim lerrouxista el pretendent del kiosc senyor Altamira y esserho igualment el municipal que ha intervingut en l'assumpte.

El senyor jutge, segurament ha sigut enganyat d'una lleigíssima manera per algun dels seus ínfims subordinats. A l'avançada del tribunal s'ha jugat una comedia, que ha tingut per epileg una injustícia.

En el senyor jutge, en primer lloc, y an el senyor president de l'Audiencia, els cridem l'atenció sobre tals fets, que no poden, que no deuen repetir-se.

El dia en que un partit polític, qualsevulla que sigui, per camins foscos y tortuosos vingui a desfigurar les altes funcions de la justícia, tan altes que deuen estar per sobre de tot y de tothom, som perduts definitivament.

CRONICA DE BARCELONA

"Siendo estos jardines propiedad de todos los ciudadanos..."

L'altra dia donaven la nova d'haver-hi presentades diferents instancies a l'Ajuntament, demanant permís per instal·lar al Parc diverses industries, entre altres un cafè-concert. No sabem què disposarà l'Ajuntament. Passen coses tant estranyes a Ca la Ciutat, que s'ha imposat la resolució que haurien de tenir les coses en bona lògica.

Probablement, si una sobrenatural inspiració no toca'l cor de la majoria, se concediran o altres dels permisos que demanen. Y el Parc passarà a ser explotació d'uns senyors particulars, en perjudici dels ciutadans de Barcelona. Avui peravui, ja hi tenim les instal·lacions del «Saturno» i una societat particular usufructuària tota la platja de la secció marítima, única banda de fàcil accés d'on podien els barcelonins esplanar-se en la contemplació de la mar blava. Un pas més i hauré de demanar a l'Ajuntament que tregui aquells padrons que recomanen a la cultura dels vianants els jardins del Parc, per ser *propiedad de todos los ciudadanos*.

Y no es que's sembli malament que's montin al Parc instal·lacions que hi atreguin al públic. Al contrari. Creiem bo que s'ofereixi als barcelonins ocasió d'honest divertiment, en aquell gran espai d'aire lliure. Però mai això pot servir d'excusa per privar la lliure circulació en la més minims part d'aquells jardins que son públics i del públic.

Així no es tolerable que una empresa industrial, sense haver-hi donat ningú consentiment, tanqui un espai considerable com la plassa d'Armes, on hi ha les instal·lacions del «Saturno». Y encara es més intolerable que dita empresa cobri un dret d'entrada a la plassa que ha cercat sense permís, lesionant els drets dels ciutadans i els interessos de Barcelona.

Perque cal tenir en compte que l'empresa del «Saturno», paga en concepte de lloguer de l'espai que ocupa, un deu per cent dels seus ingressos. Però com que ningú l'autoritzada a tancar la plassa d'Armes, l'Ajuntament no pot cobrar la part que li correspondria de l'ingrés per dret d'entrada a dita plassa, dret que oficialment no sab què's cobri.

Y heus aquí com l'aprofitada empresa del «Saturno», mata dos pardals d'una sola escopetada. Ara! que no sabem que passaria si'l barceloní, propietari del Parc per dret propi, s'entossassen en voler entrar al clos de les instal·lacions sense pagar entrada. Perque no hi ha cap llei ni cap autoritat que pogués obligar-hi.

Durant la temporada d'estiu actuarà en el teatre del Circ de Propietaris de Gracia, una companyia d'alta comedia dels senyors Torrelló i Dardou. Demà al vespre representaran les obres «El hongo de Pérez» i «Al fin me los puse».

La Secció de Folk-lore del C. E. de C. celebrà sessió avui dissapte, a les deu del vespre, donant una conferència el soci don Miguel S. Gualles, tractant de «La llegenda ibèrica, el tribut de les cent donzelles», comparada amb la de l'«Euseu» venedor de Mitopotam, relació que guarden amb la de Sant Jordi i fets que's deriven de dites gestes en diverses terres. Serà pública.

El dimecres de la setmana entrant, se celebrarà la Junta general reglamentaria de socis del C. E. de C.

Són molts els entusiastes de l'excursionisme que s'han inscrit ja com a congressistes per al Congrés Excursionista que s'ha de celebrar en la ciutat de Lleida els dies 24 i 25 d'aquest mes, essent de creure que encara seran molts més els que s'hi adheriran com a tals en els dies successius. La Junta organitzadora recomana als que s'inscriguin (Paradís, 10, principal), que fassin acompanyament, si poden, tant a l'excursió que'l dia 26 s'efectuarà anant de Lleida a l'Ebre seguint les vores del Segre.

—L'«Espanya».—Impressió dramàtica per Juli Vallmíjara. Representada tots els dies al Teatre Nou. Preu una pesseta. De venda en les principals llibreries.

Aquest vespre donya Edelmir Anglada, deixebà de donya Onia Farrà donarà a l'Ateneu Barcelonès un concert de piano. En el programa hi figuren composicions de Bach, Mozart, Beethoven, Albéniz, Chopin, Liszt, Rodríguez Alcantara i O. Parga.

A la Societat de Cultura Racional, Wad-Ras, 216, demà a dos quarts de quatre hi donarà el naturalista Max Durand-Savoyat una conferència pública sobre'l tema «Meteors en general».

La Secció de Sports i Excursions del C. A. de D. del C. i de la I. efectuarà demà l'excursió ciclista que haurà de sortir a les deu del vespre. A les 4.30 del matí donen reunions a l'estació del Nord els que designen com a concurs.

En aquest matí hi tindrà lloc altra excursió lliure el següent recorregut: Granollers, La Roca, Turens de Sèlles, Pont de Sant Bartomeu, Orlans, Cebrià i Vilasar de Mar. Se sortirà per l'estació de M. Z. A. i en tren de les cinc del matí.

Se recomana portar provisions per tot el dia.

Ahí ens visità un amic de l'escriptor don Eusebi Enríquez, al qual, segons un partit de la policia que transcrivien ahir, una senyora americana l'ha acusat d'haver-hi furtat una grossa quantitat en joies, manifestant que s'ha tractat d'un afer d'indole privada i que'l senyor Enríquez per defensar la seva innocència, se presentà personalment al jutjat que entén en l'assumpte.

Sobre la matansa de porcs a l'estiu

Ara fa uns quants dies que'n's visità una comissió de tòniques per exposar-hi els seus punts de vista respecte a la supressió de la matansa de porcs en els quatre mesos de juny, juliol, agost i setembre. Com sempre que'n's visità algú i ens donen explicacions en forma encanada, els varem atendre i ens feren resó de les seves opinions.

Però hem averiguat amb indignació i extranyesa les coses que aquells tònics han anat a contar a la redacció del contrari radical sobre supòsits de canvi d'opinió i de rectificacions fetes per al redactor encarregat del servei. Per aquest camí no's correspon a la lletat amb què's rebu a tothom en aquesta casa.

Negatives varem donar la nostra opinió contrària a què's suprimís la matansa de porcs i no la rectificà. Els tònics ens demanaren que exposéssim els seus punts de vista i els varem exposar. Per apartar-se d'això es procedí a fer indigne de tota consideració i respecte agra.

Hem rebut un article firmat per Baltasar Garriga en què's fa la defensa dels interessos dels reventadors de carn de porc. Heus aquí els seus arguments més interessants:

Que més que les raons d'higiene que donen els tònics per fer tancar l'«Escorxador» durant l'estiu, són les raons de la pròpia conveniència dels que exerceixen aquella industria les que pesen de debó en aquest assumpte. Perque la qüestió d'higiene depèn de l'estat del bestiar que se sacrifica i de les condicions en què's fa'l salat i la conservació de les carns muntades. En quant a aquell estat depèn del rigor amb què's tracten els animals municipals exercicis d'inspecció sobre les carns dels escorxadors i en quant al salat i conservació d'elles ja es posa en absolut dels tònics.

Essent humit el clima de Barcelona i necessitant l'industria tònica clima sec i fresc, no s'ha pogut montar en nostra qüestió la fabricació de llonganisses ni la preparació de patits, en competència amb Vic, Castellterçol, La Garriga, etc., poblacions de clima sec i resguardades de la maríada.

La clau de la qüestió es clara: durant l'estiu surt molta gent de Barcelona i molta de la que queda es refractaria a menjar carn fresca de porc; i així aquell tònica que durant l'hivern mataja dos porcs, durant l'estiu no'n mataja més d'assosar amb un company per poguerm malar un i repartir-se'l després. Y si encara no'l ven, aquest mitg, se li fa malbé la carn.

Els tònics volen deixar el mercat a l'estiu sense carn fresca perquè així convé als seus interessos; però essent aquesta la raó, el Municipi no deu accedir als seus desitjos. Tan més quan avui els tònics que vulguin fer un sacrifici poden conservar la carn fresca en excel·lents condicions. Quants tònics de Barcelona compen avui amb canja frigorífica per la conservació de les carns, durant l'estiu? Cap. Sols alguns porten lo sobrant de la venda diària a una de les dues cambres de de la naturalesa hi ha a Barcelona, encara que en pessimes condicions. Lo lògic, doncs, es instal·lar cambres frigorífiques particulars, com se fa en altres països.

L'any 1908 hi havien en els Estats Units 800 grans cambres frigorífiques públiques i 1.200 de particulars per la conservació de carns, ous, peix, verdures, etc. Paris ne té 700 entre públiques i particulars i Barcelona dues soles de públiques i una de particulars.

El mercat de Barcelona mereix aquest sacrifici per part dels tònics si es que no volen que la ciutat caigui en el ridicle de que l'extranger que la visiti no pugui menjar carn fresca de porc, com en qualsevol poble.

No's dubta avui suprimint articles al consum, sino recorrent als mitjans necessaris per aconseguir que en el mercat en tot temps hi hagi de tot.

En el magnífic saló teatre de les societats «Catalunya Nova» i Ateneu de l'U. F. N. R. del districte tercer, Sant Simplicí, 6, segon, tindrà lloc, demà, diumenge, al vespre, un extraordinari ball d'orquestra.

Hi queden invitatotes totes les entitats germenes.

Demà, els concorrents a les lliçons públiques d'«Egipcia» que amb tant d'èxit s'han donat tots els dimenges en l'Institut Català de les Arts del Llibre, pel soci don Antoni Sauri Sirés, faran una excursió per la ciutat i el seu Ensanche, en la que dit senyor, davant els rotuls existents en la via pública els posarà de manifest molta part de lo explotat durant el curs. Deuen reinserir-se qui vulguin conèixer, a les nou del matí, en el passeig de Gracia, davant el cafè de Novetats.

Per commemorar el XXII aniversari de la fundació de la Societat Clara celebrà demà una funció a benefici dels pobres de la barriada i se posaran en escena les sarsuetes «Mal de amor», «El cuñao de Rosa» i «Corpus Christi».

Hi assistirà la Banda Municipal.

—Els moderns pensadors, siguin les que siguin les seves idees polítiques i religioses, condemnen l'individualisme com nociu per la societat. La Cooperativa «Los Progresistas Españoles» (Corts, 347), se inspira en aquest principi moralista.

A dos quarts d'onze d'aquesta nit passada s'ha declarat foc en una cistelleria establerta al carrer d'Aragó, 317.

L'incendi en els primers moments presentava un aspecte astorador.

Els amos de l'establiment, que vivien en la mateixa botiga, tingueren que fugir pel forat d'una claraboia però no devien víctimes de les flames.

Al cap de quinze minuts d'iniciat el foc pogué esser dominat mercès als esforços que realisaren els bombers.

Hi assistiren els bombers del quartel de Santa Agna, Santa Caterina, Pare i l'auto de les Cases Consistorials.

L'EMBOTTALLAMENT DEN LLADO Y VALLES.

La comissió municipal d'Hisenda reunida ahir a la tarde en sessió extraordinària, acordà per majoria presentar al Consistori un dictamen proposant crear una comissió composta de vuit individus — els cinc presidents de les comissions consistorials i tres de les minories — que tindrà al seu càrreg l'implantació de la nova llei de substitució dels consums.

Els regidors federals nacionalistes que pertanyen a la comissió d'Hisenda senyors Lluhi, Monegal, Juncosa i Tauler, presentaran vot particular.

L'Atracció de Forasters té anunci de visita de les següents caravanes:

21 de juny, caravana alemanya de 300 excursionistes; 22, caravana francesa de Perronne, 40 excursionistes; 2 de juliol, caravana austríaca, 140 excursionistes; 14 de juliol, caravana alemanya, per via marítima, composta de 300 excursionistes.

L'Institut per la segona Ensenyansa de la dona ha presentat a examens a l'Institut 12 alumnes de Calligrafia, que han obtingut totes 12 sobresortint; 10 d'Aritmètica, havent sortit 2 sobresortint; 3 notables i 5 aprovats, i 7 d'Aritmètica, segon curs, que han meregut 4 sobresortint, 2 notables i una aprovada.

—Pera abonos i coberts a preus reduïts i esplendídamen servits, a l'acreditat Restaurant, Petrixol, 8 (davant del Saló Parés).

REVISTA DE LATENEU OBRER. — Ha sortit el número corresponent al mes de juny, portant hermosos gravats reproduint altres de l'Exposició Internacional d'Art i fotografies d'altres assumptes d'actualitat. En el text hi figuren notables escrits dels senyors E. Orribig, Joan Meyra, J. Vilà Estruch, E. Castelar, C. Gelabert tractant temes artístics, pedagògics i de qüestions econòmiques, amb profunda coneixement i amb brillant estil literari.

Amb l'audició de les societats corals «La Viola Barcelonesa» i «La Agrícola» de Castellbell, tennaran el pròxim diumenge els concursos de cors populars que en el bloc de Vall-d'Àfrica ve efectuant la Comissió de festes d'aquella barriada.

El repartiment dels premis tindrà lloc el dia 25 de l'actual, a qual efecte organisa dita Comissió un hermos festival, quals detalls donarà a conèixer oportunament.

Al teatre de Novetats, demà a la nit, s'estrenarà la tragèdia inédita en tres jocs i en vers, original de don Ramon del Valle Inclán, titulada «Voces de gestas», amb el següent repartiment:

«El Rey Arquino», senyor Díaz de Mendoza; «Ginebra», pastora del monte Araals, senyora Guerrero; «El abuelo Tibaldos», senyor Cirera; «Oliveros», senyor Vargas; «Una caridada», senyor Martínez Tovar; «Una viña», senyora Canicio; «García, zagala», senyora Blanco; «Gaudí», senyor Montaner; «Un cavador», senyor Díaz; «Aladina», pastora, senyora Barceña; «Una zagala», senyora Jiménez (C.); «Una monja», senyora Blanco; «Un pastor versolista», senyor Guerrero; «Una llana llunada», senyor Urqujo; «Una bisarria», senyor Juste; «Una pica», senyor Gardi-Muñoz; «Un cabrero», senyor Covia.

La Societat de lamparers, flautoners i llaners convoca a sos associats a la reunió agraal extraordinària per avui, a les nou del vespre, en el local social, per llegir i discutir els reglaments de la futura Federació Mecànica.

La Societat, donada la transcendència de la reunió, espera que no hi mancarà ningú.

A BELLES ARTS. — Per la gran festa popular de les flors que s'ha de celebrar demà, s'obriran les taquilles del Palau a les tres de la tarde. En elles s'hi facilitaran invitacions gratis a totes aquelles persones que no hagin pogut obtenir-les pel Municipi o per la Premsa.

Se fa saber an el públic que, com es natural, el nombre d'invitacions es limitat i proporcional a la calada del Palau.

—El matí, al llevar-se, té vostè la llengua bruta, li fa mal olor l'hale, està bilios, té roig de boca? Després de menjar té roig negre, gasos, pirois, desvaïments, pesantor de cap, sorolls d'orelles, sofocació, opressió, palpitations al cor? Prengui l'«Elixir Estomacal» de Saiz de Carlos y s'osarà bé.

La Comissió d'Hisenda ha acordat per majoria proposar a l'Ajuntament que's solliciti del Govern la supressió de consums desde'l primer de janer de 1912, mitjançant que desde aquella data deixi l'Estat de percibir les càrregues municipals que segons el cap de consum del Tresor, les atencions carcelaries i el 10 per 100 de pesos i mesures, propis i apropiaments forestals.

Que's nomeni una comissió especial del canvi de règim i que la constitueixin els actuals presidents de les comissions de Foment, Hisenda, Governació, Consums i Escorxadors i tres regidors que designi el Consistori, i que quedi dissolta la Comissió de Escorxadors i Consums, quina finalitat realitzarà una comissió especial.

—El matí, al llevar-se, té vostè la llengua bruta, li fa mal olor l'hale, està bilios, té roig de boca? Després de menjar té roig negre, gasos, pirois, desvaïments, pesantor de cap, sorolls d'orelles, sofocació, opressió, palpitations al cor? Prengui l'«Elixir Estomacal» de Saiz de Carlos y s'osarà bé.

La Comissió d'Escorxadors acordà ahir obrir una informació pública per veure si convé o no la matansa de porcs durant l'estiu.

En la Comissió d'Ensanxe's discutí largament tot lo relatiu al mercat del Porvenir, sense arribar a cap acord.

L'esmentada Comissió ne va rebre una de vendes de mercats que formularen diferents reclamacions. Els regidors que se reberen manifestaren que en la prop-vinenta reunió s'ocuparà de l'assumpte.

Ha quedat instal·lat al quartel de bombers de Ca la Ciutat l'automòbil que està a disposició de l'oficial de guarda.

La seva acció es ràpida i meravellosa en la Epilepsia (mal de Sant Pau), Corea (ball de Sant Vito), Histerisme, Insonnia, Convulsions, Vertige, Jaques (migranya), Coqueluche (catarro dels nens), Palpitacions del cor, Tremolins, Deliri, Desvaïments, Perduda de la memoria, Agitació nocturna i tota classe d'accidents nerviosos.

Farmacia del Dr. Amargós, Plassa Sta. Agna, 9

Plantilles «PHENIX», Preu: 10 parells, Una pta.

Contra'l cólera

Ahir a la tarde, se reuní en sessió extraordinària la Junta provincial de Sanitat para tractar de les mides que s'han de prendre a Barcelona para evitar que entri l'epidemia cólera que s'ha declarat en diverses ciutats d'Europa.

Abans, al matí, cridà'l senyor Portela al director de la Sanitat del Port doctor Martínez, amb el qual estudià les precaucions que en el port s'han de prendre.

La Junta s'ocupà primerament de la sanitat exterior, donant-li complet senyor Portela de l'entrevista tinguda per ell amb el doctor Martínez i ratificant la Junta tot lo acordat per ambdós.

Després entrà la Junta a examinar l'estat dels serveis sanitaris de l'interior, a qual efecte l'inspector provincial de Sanitat doctor Trallero, havia preparat una nota referent a dit estat, fent remarcar les deficiències que hi ha que corregeix sobre tot en lo que's refereix a serveis municipals. Com a resultat de dita nota i de lo acordat en la reunió, el governador aplemarà als respectius Ajuntaments a complir totes les disposicions tant ordinaries com extraordinaries que's encomanen les prescripcions legals vigents.

L'arcalde de Barcelona que assistí a la reunió, va donar compte al governador de que en el cas de desgracia de l'epidemia l'Ajuntament podria oferir un Hospital que té habilitat en previsió d'aquells casos. En canvi no va poder dir res el senyor Mariano, respecte a l'inversió donada a la consignació que l'any passat, quan se deia també si vindria'l cólera, va acordar el nostre Ajuntament, quant consignat com es sabut de tothom, està agotada i no serví més que para que's regidors l'errouxats empecessin a uns quants correlacionaris.

L'any passat també, la Diputació votà una altra consignació de 60.000 pessetes para destinar-les a trens sanitaris, però aquesta es l'horra que no s'ha fet efectiva la consignació, malgrat lo qual manifestà el senyor Puiggrós a la Junta saber de cert que se havia firmat fa pocs dies para això, el de què l'urament.

En quant a l'oportunitat de la celebració de la reunió i de les mides preses per la Junta, sembla que no poden esser més justificades, puig les notícies que's tenen no són gens agradables. Segons sembla, i als uns vocals de la Junta es probable que ho pessen an aquesta, el cólera no sol's existeix a Trieste, sino que també ha entrat a Italia, a Nàpols, Palermo i altres poblacions pels seus voltants, l'epidemia sembla que hi ha fet ja nombroses víctimes, malgrat el Govern italià, seguint la seva costum, negui resolament la declaració de l'epidemia. Però lo cert es, segons exposaren alguns vocals de la Junta, que han fet darrerament viatges a Italia, que en algunes poblacions d'aquesta, Venècia i Génova entre altres, se han pres riguroses mides, no amagades no, sino públicament manifestes.

Però com que tots els Govers no solament l'italià, retarden com es natural, para no perjudicar els seus interessos econòmics, la declaració d'epidemies, i aquest retrés d'una temps a que aquestes puguin estendre's, la Junta acordà i el governador la comunicà, per fer un mòdul al Govern sollicitant que requirís dels demés Estats amb els quals es lliguen tractats, l'exticte compliment de les disposicions referents a Sanitat. Perque, com se pot a Barcelona, impedir l'entrada, per exemple, a un barco que porti patet neta, malgrat provenir de llocs en els quals se fer un mòdul al Govern sollicitant que requirís dels demés Estats amb els quals se lliguen tractats, l'exticte compliment de les disposicions referents a Sanitat. Perque, com se pot a Barcelona, impedir l'entrada, per exemple, a un barco que porti patet neta, malgrat provenir de llocs en els quals se fer un mòdul al Govern sollicitant que requirís dels demés Estats amb els quals se lliguen tractats, l'exticte compliment de les disposicions referents a Sanitat.

Per totes aquestes raons, es indubitable que la reunió celebrada ahir per la Junta provincial de Sanitat tingué veritable importància, encara que no deu alarmar-se'l públic ja que'l perill de l'epidemia no es tan gran. Sobre tot, hauríem preat a temps, precaucions.

FESTA DE GERMANOR.

En el Restaurant «El Riu» se reuniren en amical àpat el professorat, socis i membres del Consell Directiu de l'Ateneu Obrer de Barcelona para celebrar l'èxit de les gestions del president i secretari en el seu viatge a Madrid. A l'hora dels brindis se'n promanaren d'entusiasme per don J. Meyra, en nom de la Comissió organitzadora; don J. Vilà Estruch, pel professorat, i el doctor Rodríguez Méndez, que també assistia a l'acte.

Don Ignasi Peris, en honor de qui's celebrava la festa en calitat de president de l'Ateneu, feu un xarrodor discurs de merès agrat en nom propi i del secretari les paraules falagüeres que se li havien endressat tot fent voia per la triomfal marxa de l'entitat pel camí de la cultura del poble.

Entre'l assistents hi vegerem els artistes J. Rós Borrás, Magi Oliver, Antoni Gelabert, P. Ferris, C. Gelabert Alari, critic musical d'«El Diluvio», i d'altres companys nostres.

La Comissió d'Escorxadors acordà ahir obrir una informació pública para veure si convé o no la matansa de porcs durant l'estiu.

En la Comissió d'Ensanxe's discutí largament tot lo relatiu al mercat del Porvenir, sense arribar a cap acord.

L'esmentada Comissió ne va rebre una de vendes de mercats que formularen diferents reclamacions. Els regidors que se reberen manifestaren que en la prop-vinenta reunió s'ocuparà de l'assumpte.

Ha quedat instal·lat al quartel de bombers de Ca la Ciutat l'automòbil que està a disposició de l'oficial de guarda.

La seva acció es ràpida i meravellosa en la Epilepsia (mal de Sant Pau), Corea (ball de Sant Vito), Histerisme, Insonnia, Convulsions, Vertige, Jaques (migranya), Coqueluche (catarro dels nens), Palpitacions del cor, Tremolins, Deliri, Desvaïments, Perduda de la memoria, Agitació nocturna i tota classe d'accidents nerviosos.

Farmacia del Dr. Amargós, Plassa Sta. Agna, 9

Plantilles «PHENIX», Preu: 10 parells, Una pta.

CONTRA LA SUOR Y EL FREU DELS PEUS Una dispositió a l'empenta: Joan Balaguer BORDA SANT PERE 6 — NOVELTATS PERAL CALSAT

DEUTE MUNICIPAL Amortisació d'obligacions

Verificada l'extracció de números para l'amortisació de 500 obligacions del Deute municipal de la Zona d'Ensanxe, s'anuncia al públic el resultat següent:

Emissió de primer de maig de 1899. Sorteig número 24 de 400 títuls:

Del 91 al 100, del 321 al 330, del 411 al 420, del 711 al 720, del 1251 al 1270, del 1651 al 1660, del 1661 al 1670, del 2871 al 2880, del 4041 al 4050, del 4151 al 4160, del 4991 al 5000, del 6171 al 6180, del 6611 al 6620, del 7091 al 7100, del 7141 al 7150, del 7401 al 7410, del 7811 al 7820, del 8151 al 8160, del 11551 al 11560, del 12701 al 12710, del 13001 al 13100, del 14101 al 14110, del 16341 al 16350, del 16361 al 16370, del 16371 al 16380, del 17161 al 17170, del 17731 al 17740, del 18571 al 18580, del 20021 al 20030, del 20441 al 20450, del 21871 al 21880, del 22411 al 22420, del 22461 al 22470, del 22901 al 22910, del 23021 al 23030, del 24011 al 24020, del 24851 al 24860, del 25371 al 25380, del 26521 al 26530, del 28631 al 28640.

Emissió de 2 d'abril de 1907. Sorteig número 8 de 190 títuls:

Del 831 al 840, del 3761 al 3770, del 4481 al 4490, del 4891 al 4900, del 6091 al 6100, del 7541 al 7550, del 10391 al 10400, del 11021 al 11030, del 11521 al 11530, del 11621 al 11630, del 12501 al 12510, del 13321 al 13330, del 13811 al 13820, del 13821 al 13830, del 13831 al 13860, del 13861 al 13870, del 14441 al 14450, del 14471 al 14480, del 14861 al 14870.

L'extracció de números para l'amortisació de 160 obligacions dels emprèstis de l'interior ha donat el resultat següent:

Emissió del primer de maig de 1903. Sorteig número 11, 10 títuls: del 5011 al 5020.

Emissió del primer de març de 1904. Sorteig número 13, 10 títuls: del 5181 al 5190.

Emissió del primer de març de 1905. Sorteig número 10, 10 títuls: del 9691 al 9700.

Emissió del primer de janer de 1906. Serie A. Sorteig número 22, 10 títuls: del 13331 al 13340.

Emissió del 15 de maig de 1906. Serie B. Sorteig número 15, 100 títuls: del 80,101 al 80,200.

Emissió del primer de juny de 1906. Serie C. Sorteig número 7, 10 títuls: del 7131 al 7140.

Emissió del primer d'abril de 1907. Serie D. Sorteig número 8, 10 títuls: del 2301 al 2310.

La Societat coral «L'Eco de Catalunya» demà a la tarde donarà en el Centre Popular Catalista de Sant Andreu de Palomar una festa en honor dels seus mestres don Josep M. Comella, don Ramon N. Puig i donya Dolors Durà de Lloret.

Ahir m'elgíja fon posat en llibertat, després de passar l'assumpte al jutjat municipal, el jove del arquele Josep Garcia Guiparró, que fou detingut per cridar «Visca la Pura Rei» davant de les autoritats al disoldre la professió del Corpus.

Ahir va esser convidat el governador a assistir a l'inauguració del monument als barcelonins que foren fusellats pels francesos l'any 1808, quasi monument s'ha bastit a la Catedral. L'acte tindrà lloc el dia 22.

També va rebre'l governador a la Comissió erectora del monument an en Milà i Fontanels a Vilafraña, entregant el senyor Portela als comissionats 100 pessetes para contribuir a l'erecció.

El governador rebé ahir telegrams dels arcales de Terrassa i de Sabadell, comunicant que en dites poblacions s'hi havien celebrat professons del Corpus sense cap incident.

El governador passà ahir a la tarde amb el notable escriptor castellà don Ramon del Valle Inclán, que, com es sabut, se troba a Barcelona esperant l'estrena a Novetats de la seva obra «Voces de gestas».

El senyor Valle Inclán explicà al senyor Portela l'argument i el pensament de la seva obra, purament idealista, segons ens digué'l governador.

Y com sigui que per companya exposà al senyor Portela que per Barcelona circulava el rumor de que alguns elements intentaven anar a pertorbar l'estrena de «Voces de gestas», el senyor Portela manifestà no tenir coneixement de tal rumor, però que d'esser cert, seria del tot injustificada qualsevol protesta contra dita obra, que no té res que pugui molestar a ningú, segons ens digué.

En la secció corresponent anuncia la Societat «El Tibidabo» una reforma en els quaderns de passatges d'abono que serà molt ben rebuda pels asidus concorrents d'aquells hermosos llocs.

La reforma consisteix en donar el dret de poder adquirir fraccionats en carnets de 25 passatges o de 50 els quaderns de 100 sense alteració de preu.

CRONICA DE FORA

CATALUNYA - ESPANYA - EXTRANGER

PER TELEFON I TELEGRAF

Madrid, 16, 10 matí

En llibertat. — La Gaceta.

El senyor Canalejas assistirà aquesta tarda a l'inauguració de l'Exposició d'Art decoratiu, que se celebrerà a les tres en el pabelló del Circol de Belles Arts, situat en el Parc de Madrid.

— Firma de Marina: Promulgant la llei que regula l'ascens dels sargents d'infanteria de marina.

— L'expressió de Mèxic

Coruña. — Avui arribarà el vapor «Méndez», en el qual venen l'expressió de Mèxic don Porfirio Díaz i la seva esposa dona Carmen Romero.

El consell general de Mèxic a Espanya ha arribat avui per complimentar al general Porfirio Díaz.

També serà complimentat per les autoritats, car l'expressió de Mèxic posseeix, amb excepció del Tòis d'Or, les més altes condecoracions espanyoles.

Don Porfirio Díaz continuarà el viatge a Santander, on per ara fixarà la seva residència.

El senyor Canalejas assistirà aquesta tarda a l'inauguració de l'Exposició d'Art decoratiu, que se celebrerà a les tres en el pabelló del Circol de Belles Arts, situat en el Parc de Madrid.

— Firma de Marina: Promulgant la llei que regula l'ascens dels sargents d'infanteria de marina.

— L'expressió de Mèxic

Coruña. — Avui arribarà el vapor «Méndez», en el qual venen l'expressió de Mèxic don Porfirio Díaz i la seva esposa dona Carmen Romero.

El consell general de Mèxic a Espanya ha arribat avui per complimentar al general Porfirio Díaz.

També serà complimentat per les autoritats, car l'expressió de Mèxic posseeix, amb excepció del Tòis d'Or, les més altes condecoracions espanyoles.

Don Porfirio Díaz continuarà el viatge a Santander, on per ara fixarà la seva residència.

El senyor Canalejas assistirà aquesta tarda a l'inauguració de l'Exposició d'Art decoratiu, que se celebrerà a les tres en el pabelló del Circol de Belles Arts, situat en el Parc de Madrid.

— Firma de Marina: Promulgant la llei que regula l'ascens dels sargents d'infanteria de marina.

— L'expressió de Mèxic

Coruña. — Avui arribarà el vapor «Méndez», en el qual venen l'expressió de Mèxic don Porfirio Díaz i la seva esposa dona Carmen Romero.

El consell general de Mèxic a Espanya ha arribat avui per complimentar al general Porfirio Díaz.

També serà complimentat per les autoritats, car l'expressió de Mèxic posseeix, amb excepció del Tòis d'Or, les més altes condecoracions espanyoles.

Don Porfirio Díaz continuarà el viatge a Santander, on per ara fixarà la seva residència.

El senyor Canalejas assistirà aquesta tarda a l'inauguració de l'Exposició d'Art decoratiu, que se celebrerà a les tres en el pabelló del Circol de Belles Arts, situat en el Parc de Madrid.

— Firma de Marina: Promulgant la llei que regula l'ascens dels sargents d'infanteria de marina.

— L'expressió de Mèxic

Coruña. — Avui arribarà el vapor «Méndez», en el qual venen l'expressió de Mèxic don Porfirio Díaz i la seva esposa dona Carmen Romero.

El consell general de Mèxic a Espanya ha arribat avui per complimentar al general Porfirio Díaz.

També serà complimentat per les autoritats, car l'expressió de Mèxic posseeix, amb excepció del Tòis d'Or, les més altes condecoracions espanyoles.

Don Porfirio Díaz continuarà el viatge a Santander, on per ara fixarà la seva residència.

El senyor Canalejas assistirà aquesta tarda a l'inauguració de l'Exposició d'Art decoratiu, que se celebrerà a les tres en el pabelló del Circol de Belles Arts, situat en el Parc de Madrid.

— Firma de Marina: Promulgant la llei que regula l'ascens dels sargents d'infanteria de marina.

— L'expressió de Mèxic

Coruña. — Avui arribarà el vapor «Méndez», en el qual venen l'expressió de Mèxic don Porfirio Díaz i la seva esposa dona Carmen Romero.

El consell general de Mèxic a Espanya ha arribat avui per complimentar al general Porfirio Díaz.

També serà complimentat per les autoritats, car l'expressió de Mèxic posseeix, amb excepció del Tòis d'Or, les més altes condecoracions espanyoles.

Don Porfirio Díaz continuarà el viatge a Santander, on per ara fixarà la seva residència.

El senyor Canalejas assistirà aquesta tarda a l'inauguració de l'Exposició d'Art decoratiu, que se celebrerà a les tres en el pabelló del Circol de Belles Arts, situat en el Parc de Madrid.

— Firma de Marina: Promulgant la llei que regula l'ascens dels sargents d'infanteria de marina.

— L'expressió de Mèxic

Coruña. — Avui arribarà el vapor «Méndez», en el qual venen l'expressió de Mèxic don Porfirio Díaz i la seva esposa dona Carmen Romero.

El consell general de Mèxic a Espanya ha arribat avui per complimentar al general Porfirio Díaz.

També serà complimentat per les autoritats, car l'expressió de Mèxic posseeix, amb excepció del Tòis d'Or, les més altes condecoracions espanyoles.

Don Porfirio Díaz continuarà el viatge a Santander, on per ara fixarà la seva residència.

El senyor Canalejas assistirà aquesta tarda a l'inauguració de l'Exposició d'Art decoratiu, que se celebrerà a les tres en el pabelló del Circol de Belles Arts, situat en el Parc de Madrid.

— Firma de Marina: Promulgant la llei que regula l'ascens dels sargents d'infanteria de marina.

— L'expressió de Mèxic

Coruña. — Avui arribarà el vapor «Méndez», en el qual venen l'expressió de Mèxic don Porfirio Díaz i la seva esposa dona Carmen Romero.

El consell general de Mèxic a Espanya ha arribat avui per complimentar al general Porfirio Díaz.

També serà complimentat per les autoritats, car l'expressió de Mèxic posseeix, amb excepció del Tòis d'Or, les més altes condecoracions espanyoles.

Don Porfirio Díaz continuarà el viatge a Santander, on per ara fixarà la seva residència.

El senyor Canalejas assistirà aquesta tarda a l'inauguració de l'Exposició d'Art decoratiu, que se celebrerà a les tres en el pabelló del Circol de Belles Arts, situat en el Parc de Madrid.

— Firma de Marina: Promulgant la llei que regula l'ascens dels sargents d'infanteria de marina.

— L'expressió de Mèxic

Coruña. — Avui arribarà el vapor «Méndez», en el qual venen l'expressió de Mèxic don Porfirio Díaz i la seva esposa dona Carmen Romero.

El consell general de Mèxic a Espanya ha arribat avui per complimentar al general Porfirio Díaz.

També serà complimentat per les autoritats, car l'expressió de Mèxic posseeix, amb excepció del Tòis d'Or, les més altes condecoracions espanyoles.

Don Porfirio Díaz continuarà el viatge a Santander, on per ara fixarà la seva residència.

El senyor Canalejas assistirà aquesta tarda a l'inauguració de l'Exposició d'Art decoratiu, que se celebrerà a les tres en el pabelló del Circol de Belles Arts, situat en el Parc de Madrid.

— Firma de Marina: Promulgant la llei que regula l'ascens dels sargents d'infanteria de marina.

— L'expressió de Mèxic

Coruña. — Avui arribarà el vapor «Méndez», en el qual venen l'expressió de Mèxic don Porfirio Díaz i la seva esposa dona Carmen Romero.

El consell general de Mèxic a Espanya ha arribat avui per complimentar al general Porfirio Díaz.

També serà complimentat per les autoritats, car l'expressió de Mèxic posseeix, amb excepció del Tòis d'Or, les més altes condecoracions espanyoles.

Don Porfirio Díaz continuarà el viatge a Santander, on per ara fixarà la seva residència.

El senyor Canalejas assistirà aquesta tarda a l'inauguració de l'Exposició d'Art decoratiu, que se celebrerà a les tres en el pabelló del Circol de Belles Arts, situat en el Parc de Madrid.

— Firma de Marina: Promulgant la llei que regula l'ascens dels sargents d'infanteria de marina.

— L'expressió de Mèxic

Coruña. — Avui arribarà el vapor «Méndez», en el qual venen l'expressió de Mèxic don Porfirio Díaz i la seva esposa dona Carmen Romero.

El consell general de Mèxic a Espanya ha arribat avui per complimentar al general Porfirio Díaz.

També serà complimentat per les autoritats, car l'expressió de Mèxic posseeix, amb excepció del Tòis d'Or, les més altes condecoracions espanyoles.

Don Porfirio Díaz continuarà el viatge a Santander, on per ara fixarà la seva residència.

El senyor Canalejas assistirà aquesta tarda a l'inauguració de l'Exposició d'Art decoratiu, que se celebrerà a les tres en el pabelló del Circol de Belles Arts, situat en el Parc de Madrid.

— Firma de Marina: Promulgant la llei que regula l'ascens dels sargents d'infanteria de marina.

— L'expressió de Mèxic

Coruña. — Avui arribarà el vapor «Méndez», en el qual venen l'expressió de Mèxic don Porfirio Díaz i la seva esposa dona Carmen Romero.

CONGRES

Sessió del dia 16

S'obre la sessió a les 3 1/2, baix la presidència del comte de Romanones.

En el banc blau, els ministres de Marina i Hisenda.

En els escons hi ha una dotzena de diputats i les tribunes estan molt desinhabitades.

S'aprova l'acta de la sessió anterior.

Pregis i preguntes.

Alguns diputats formulen pregis d'escàs interès.

El ministre d'Hisenda puja a la tribuna de secretaris i llegeix alguns projectes de llei, entre ells el relatiu al crèdit per als ferrocarrils transpirineus.

El senyor ALONSO BAYAN retira una proposició de llei.

Orde del dia.

S'aprova un dictamen concedint uns terrens a l'Ajuntament de Cambrils.

Continua la discussió del dictamen sobre el projecte de llei de reorganització administrativa i representació en Cortes de les illes Canàries.

El senyor DOMINGUEZ ALFONSO reanua el seu intermptu discurs en apoi del vot particular.

Insisteix en part dels arguments que l'altre dia exposà contra la divisió de l'arxipièl en dues províncies.

Diu, entre altres coses, que la divisió se fa a benefici del senyor Leon y Castillo, qui era caca de tota la província i com que ara li han restat bona part de son crèdit vol fer del seu districte una província.

Llegeix alguns documents per demostrar que a Les Palmes no es unia la opinió divisionista, puig s'aspirava més a millorar els organismes administratius, establint la descentralització.

Tampoc és unànim la opinió divisionista a Lanzarote i Fuerteventura.

Diu que'l Govern té interès en tirar endavant aquest projecte, perquè tem que si no l'aprova tots els divisionistes se faran republicans.

El senyor SOL Y ORTEGA: Així li dol. (Rialles).

El senyor DOMINGUEZ ALFONSO segueix explicant lo ocorregut en el si de la comissió, dient que des del primer dia se veu clarament dibuixada la tendència divisionista.

Censura que s'hagi fet cas omís del plebiscit de les illes menors, que demanaven que no comensés la discussió d'aquest projecte fins que estigués íntegra la representació en Cortes de l'arxipièl canari.

Diu que en la Memòria que va fer el comte de Romanones, amb motiu del seu viatge a Canàries acompanyant al rei, reconeixia que la divisió de Canàries no era una mida eficaç.

El projecte seria una ampla descentralització administrativa.

Recorda també paraules de don Miguel de Unamuno, en una conferència que donà a Les Palmes, en que digué que era una llàstima que's malgastessin tantes energies en un plebiscit insignificant com la divisió de l'arxipièl.

Se sospèn aquest debat, quedant l'orador en l'ús de la paraula per demà.

Se posa a discussió el projecte de llei concedint un crèdit per camins veïnals.

El senyor ESPADA continua son intermptu discurs d'impugnació a la totalitat del dictamen.

Quan ja portia un bon rato disertant sobre la impropriedat de dedicar tants milions, fora del pressupost, per una llei en la que feta un plebiscit, se interrompí pel ministre de Foment, el qual diu: — Ja sabem que aquesta llei costarà uns quants milions anyals; però, és millor que dedicàrem a comprar barcos i a subvencionar companyies?

El senyor Espada se lamenta d'aquesta interrupció.

El senyor LA CIERVA: Ja ho discutirem tot.

Se promou un animat incident entre'ls senyors Espada, López Ballesteros y Burell. Aquests darrers diuen que és una hipòtesis afirmar que no's la obstrucció, quan se pronuncien discursos kilomètrics parlant de mil coses que no són pertinents al projecte que's discuteix.

Alguns conservadors, entre ells el senyor OSMA, diuen que no's tracta d'obstrucció, sinó de discutir ampliament.

El president tota la campanya i veient que's animen estan més tranquils pregunta a l'orador si li manca motiu per acabar.

El senyor ESPADA: Jo hauria volgut acabar avui, però encara'm queda bastant que dir.

El PRESIDENT: Doncs se sospèn el debat i quedarà S. Don en l'ús de la paraula per demà.

El senyor GASSET: Invertir tres dies en un discurs i dir que no's fa obstrucció! Grans rialles.

Se sospèn la sessió i el Congrés passa a reunir-se en seccions.

Durant una bona estona discuteixen acaloradament, formant un animat grup, diversos diputats liberals i conservadors. Entre'ls que més eriden estan els senyors Burell, López Ballesteros, Osma, La Cierva y Arizón.

El conservador insisteix en que no fan obstrucció, puig si volguessin fer-ho haurien demanat que's comptés el nombre al començar la sessió, perquè en aquell moment no hi havia més d'una dotzena de diputats en el saló.

El senyor Burell diu al senyor La Cierva: L'obstrucció serà tot lo que corregeu que's vulgui, però és obstrucció.

Reanua la sessió, se dona compte del resultat de les seccions i s'aixeca la sessió a dos quarts de nou.

SENAT

Sessió del dia 16

El senyor Montero Rios obre la sessió a dos quarts de quatre. En el banc blau hi ha'ls senyors Barroso y Luque.

S'aprova l'acta.

Pregis y preguntes.

El ministre de GRACIA I JUSTICIA contesta al preg que l'altre dia li dirigí el senyor Alvarez Guisado, sobre un decret relacionat amb la situació dels escrivans.

Aquest rectifica, insistint en les seves censures a l'esmentat decret i el primer també rectifica.

Aquell torna a rectificar i demana al ministre que publiqui un decret aclaratori, a l'objecte d'evitar que'ls escrivans quedin convertits en veritables jutges, cosa que perjudicaria als excedents de la vida judicial.

Aquest rectifica una altra vegada, defensant la seva disposició.

En la Cambra regna un calor veritablement asfixiant, puig apart la temperatura natural, que és molt alta, la calefacció funciona a tota pressió, per orde del senyor Montero Rios.

Molts senadors abandonen el saló, fent ademans de notori disgust.

Orde del dia.

Sense discussió s'aprova'l projecte de concessió d'un crèdit de 13.128.886 pessetes amb als pressupostos de Guerra i Marina, votant-se a continuació definitivament, després de acordar l'urgència.

També voten definitivament els dictamins aprovats el dimecres.

Són admesos alguns dictamins de la Comissió mixta, entre ells el que fa referència a la construcció d'un edifici destinat a ministeri de Marina, el relatiu als sous dels comandats, constables y practicants de la Armada y el de cessió de diversos terrenys a l'Ajuntament de Cambrils.

El Senat passa a reunir-se en seccions.

A les 5 1/2 reanua la sessió el senyor López Muñoz, amb els escons desertos.

Se dona compte del resultat de les seccions i s'aixeca la sessió.

El senyor SOL Y ORTEGA: Així li dol. (Rialles).

El senyor DOMINGUEZ ALFONSO segueix explicant lo ocorregut en el si de la comissió, dient que des del primer dia se veu clarament dibuixada la tendència divisionista.

Censura que s'hagi fet cas omís del plebiscit de les illes menors, que demanaven que no comensés la discussió d'aquest projecte fins que estigués íntegra la representació en Cortes de l'arxipièl canari.

Diu que en la Memòria que va fer el comte de Romanones, amb motiu del seu viatge a Canàries acompanyant al rei, reconeixia que la divisió de Canàries no era una mida eficaç.

El projecte seria una ampla descentralització administrativa.

Recorda també paraules de don Miguel de Unamuno, en una conferència que donà a Les Palmes, en que digué que era una llàstima que's malgastessin tantes energies en un plebiscit insignificant com la divisió de l'arxipièl.

Se sospèn aquest debat, quedant l'orador en l'ús de la paraula per demà.

Se posa a discussió el projecte de llei concedint un crèdit per camins veïnals.

El senyor ESPADA continua son intermptu discurs d'impugnació a la totalitat del dictamen.

Quan ja portia un bon rato disertant sobre la impropriedat de dedicar tants milions, fora del pressupost, per una llei en la que feta un plebiscit, se interrompí pel ministre de Foment, el qual diu: — Ja sabem que aquesta llei costarà uns quants milions anyals; però, és millor que dedicàrem a comprar barcos i a subvencionar companyies?

El senyor Espada se lamenta d'aquesta interrupció.

El senyor LA CIERVA: Ja ho discutirem tot.

Se promou un animat incident entre'ls senyors Espada, López Ballesteros y Burell. Aquests darrers diuen que és una hipòtesis afirmar que no's la obstrucció, quan se pronuncien discursos kilomètrics parlant de mil coses que no són pertinents al projecte que's discuteix.

Alguns conservadors, entre ells el senyor OSMA, diuen que no's tracta d'obstrucció, sinó de discutir ampliament.

El president tota la campanya i veient que's animen estan més tranquils pregunta a l'orador si li manca motiu per acabar.

El senyor ESPADA: Jo hauria volgut acabar avui, però encara'm queda bastant que dir.

El PRESIDENT: Doncs se sospèn el debat i quedarà S. Don en l'ús de la paraula per demà.

El senyor GASSET: Invertir tres dies en un discurs i dir que no's fa obstrucció! Grans rialles.

Se sospèn la sessió i el Congrés passa a reunir-se en seccions.

Durant una bona estona discuteixen acaloradament, formant un animat grup, diversos diputats liberals i conservadors. Entre'ls que més eriden estan els senyors Burell, López Ballesteros, Osma, La Cierva y Arizón.

El conservador insisteix en que no fan obstrucció, puig si volguessin fer-ho haurien demanat que's comptés el nombre al començar la sessió, perquè en aquell moment no hi havia més d'una dotzena de diputats en el saló.

El senyor Burell diu al senyor La Cierva: L'obstrucció serà tot lo que corregeu que's vulgui, però és obstrucció.

Reanua la sessió, se dona compte del resultat de les seccions i s'aixeca la sessió a dos quarts de nou.

El senyor Burell diu al senyor La Cierva: L'obstrucció serà tot lo que corregeu que's vulgui, però és obstrucció.

Reanua la sessió, se dona compte del resultat de les seccions i s'aixeca la sessió a dos quarts de nou.

El senyor Burell diu al senyor La Cierva: L'obstrucció serà tot lo que corregeu que's vulgui, però és obstrucció.

Reanua la sessió, se dona compte del resultat de les seccions i s'aixeca la sessió a dos quarts de nou.

El senyor Burell diu al senyor La Cierva: L'obstrucció serà tot lo que corregeu que's vulgui, però és obstrucció.

Reanua la sessió, se dona compte del resultat de les seccions i s'aixeca la sessió a dos quarts de nou.

El senyor Burell diu al senyor La Cierva: L'obstrucció serà tot lo que corregeu que's vulgui, però és obstrucció.

Reanua la sessió, se dona compte del resultat de les seccions i s'aixeca la sessió a dos quarts de nou.

El senyor Burell diu al senyor La Cierva: L'obstrucció serà tot lo que corregeu que's vulgui, però és obstrucció.

Reanua la sessió, se dona compte del resultat de les seccions i s'aixeca la sessió a dos quarts de nou.

El senyor Burell diu al senyor La Cierva: L'obstrucció serà tot lo que corregeu que's vulgui, però és obstrucció.

Reanua la sessió, se dona compte del resultat de les seccions i s'aixeca la sessió a dos quarts de nou.

El senyor Burell diu al senyor La Cierva: L'obstrucció serà tot lo que corregeu que's vulgui, però és obstrucció.

Reanua la sessió, se dona compte del resultat de les seccions i s'aixeca la sessió a dos quarts de nou.

El senyor Burell diu al senyor La Cierva: L'obstrucció serà tot lo que corregeu que's vulgui, però és obstrucció.

Reanua la sessió, se dona compte del resultat de les seccions i s'aixeca la sessió a dos quarts de nou.

El senyor Burell diu al senyor La Cierva: L'obstrucció serà tot lo que corregeu que's vulgui, però és obstrucció.

Reanua la sessió, se dona compte del resultat de les seccions i s'aixeca la sessió a dos quarts de nou.

El senyor Burell diu al senyor La Cierva: L'obstrucció serà tot lo que corregeu que's vulgui, però és obstrucció.

Reanua la sessió, se dona compte del resultat de les seccions i s'aixeca la sessió a dos quarts de nou.

El senyor Burell diu al senyor La Cierva: L'obstrucció serà tot lo que corregeu que's vulgui, però és obstrucció.

Reanua la sessió, se dona compte del resultat de les seccions i s'aixeca la sessió a dos quarts de nou.

El senyor Burell diu al senyor La Cierva: L'obstrucció serà tot lo que corregeu que's vulgui, però és obstrucció.

Reanua la sessió, se dona compte del resultat de les seccions i s'aixeca la sessió a dos quarts de nou.

El senyor Burell diu al senyor La Cierva: L'obstrucció serà tot lo que corregeu que's vulgui, però és obstrucció.

Reanua la sessió, se dona compte del resultat de les seccions i s'aixeca la sessió a dos quarts de nou.

El senyor Burell diu al senyor La Cierva: L'obstrucció serà tot lo que corregeu que's vulgui, però és obstrucció.

